

Leef

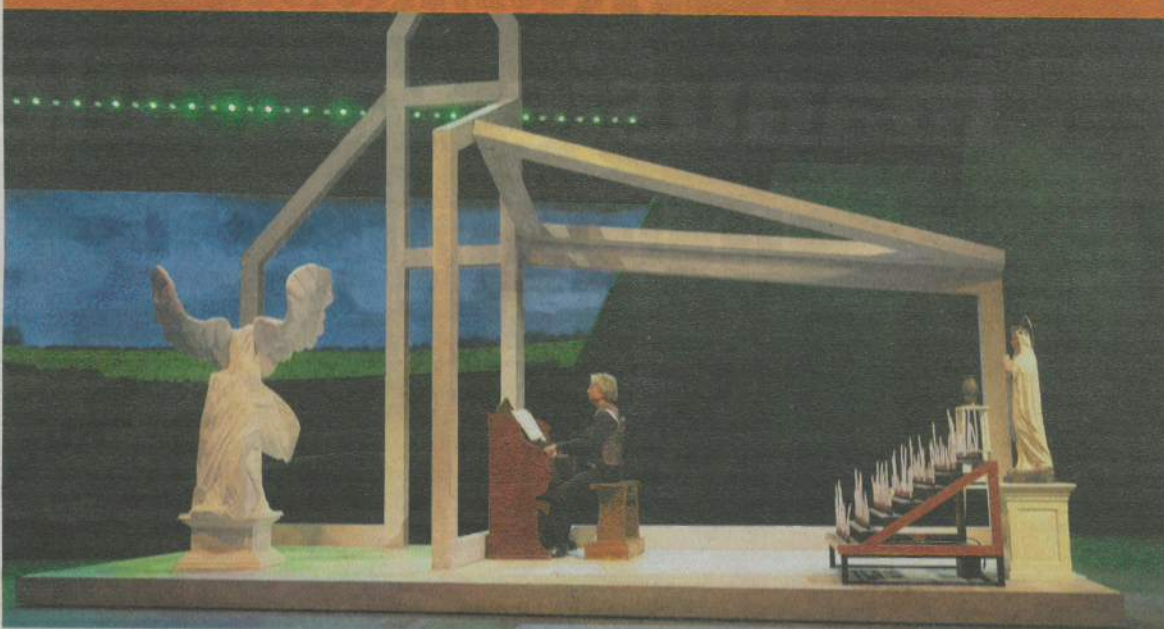
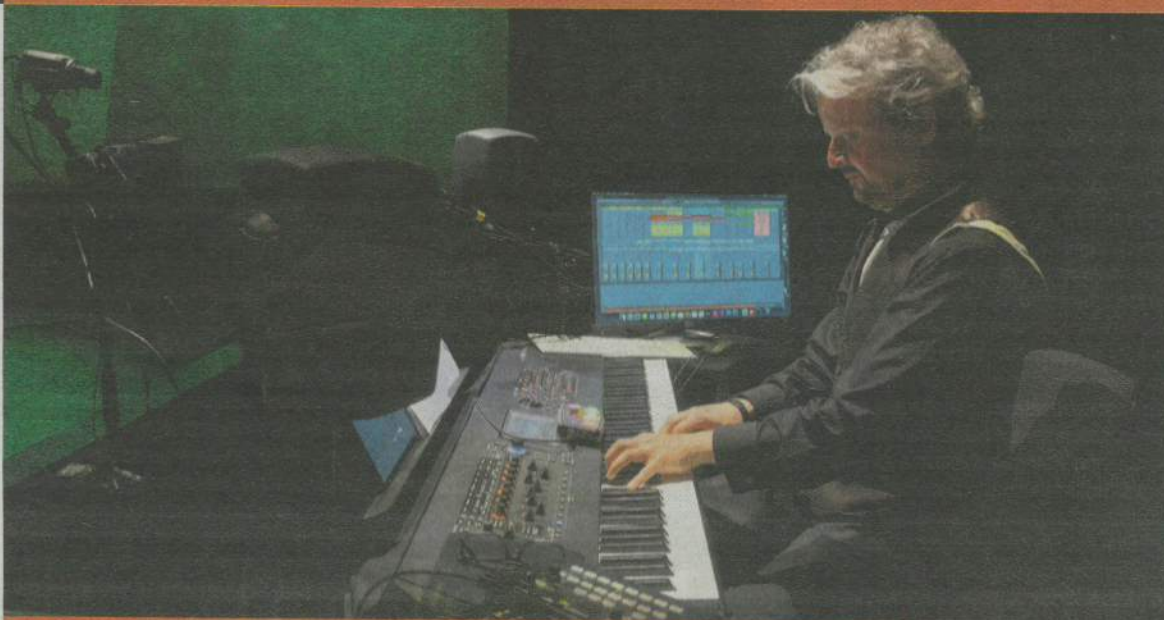
Muzikaal
manusje-van-alles
in topmusical

LEEF // 2-3

MUSICAL

Rob Mennen heeft het druk, druk, druk bij **Dagboek van een Herdershond**

Dirigent, tambour-maître, toetsenist en instarter orkestbegeleidingen, muzikaal leider Rob Mennen is het allemaal bij *Dagboek van een Herdershond*. „Ik sta eigenlijk de hele avond aan.”

MAASTRICHT
DOOR RONALD COLÉE

Na elke voorstelling krijg ik de vraag: waar zit het orkest?" Rob Mennen zit op zijn werkplek naast de tribune van de musical *Dagboek van een Herdershond* in het MECC. Op een minipodiumpje omkleed met zwarte doeken, zodat het zo weinig mogelijk opvalt. Achter zijn keyboard. Voor twee identieke computeropstellingen. „Als back-up, mocht er één uitvallen. Maar dat is nog niet gebeurd.”

De 53-jarige inwoner van Berg en Terblijt is muzikaal leider van *Dagboek van een Herdershond* en dat betekent dat hij zeventig avonden de hele voorstelling aan staat. „De harmonie of fanfare die voorbijtrekt speelt live, alle zang is live én ik begeleid een aantal stukken op toetsen.”

Philharmonie zuidnederland

Alle orkeststukken zijn van tevoren ingespeeld en opgenomen door de philharmonie zuidnederland. „Daar doen we ook niet geheimzinnig over. Dat staat gewoon in de programmaboekjes.” Dat betekent niet dat hij er verder geen omkijken naar heeft. Integendeel. Om het zo live mogelijk te laten klinken worden alle orkeststukken met de hand ingestart. Cueën in jargon. „Als je alle instartmomentjes meetelt, dus ook de opkomst van de fanfare of harmonie en zo, zijn er dat bijna 150. En dat in twee uur en een kwartier tijd. Zo'n lied als *Opera* bijvoorbeeld dat door William Spaaij wordt gezongen, heeft superveel van die handmatige inzetjes.”

Voor de goede orde: naast Mennen zijn er ook nog geluidstechnici werkzaam die het complexe totaalgeluid van solozang, spraak, koor en begeleiding mixen en de niet-muzikale underscores zoals mijngeluiden, deurbellen en kerkklokken verzorgen.

Behalve het cueën dirigeert Mennen ook nog eens de hele voorstelling alle acteurs en actrices via de webcam. „Achter en boven het publiek hangen twee videoschermen waarop de cast mij kan zien.” Zolang achter elkaar dirigeren was in het begin wel even wennen omdat hij dat – ondanks een conservatoriumdiploma piano, schoolmuziek en koordirectie op zak – al vijftien jaar niet meer gedaan had en enkele jaren geleden een schouderoperatie moest ondergaan. „Dus dat leverde spierpijn op. Maar die is na ruim dertig voorstellingen inmiddels verdwenen.”

Vorig jaar zomer werd Mennen benaderd om de rol van muzikaal leider op zich te nemen. „Ik had een jaar of vijf daarvoor bij de singalong in De Domijnen in Sittard samengewerkt met regisseur Servé Hermans. Vorig jaar april liep ik hem opnieuw tegen het lijf en ontvouwde hij zijn plannen. Waarop ik aangaf het wel leuk te vinden muzikaal iets voor het *Dagboek* te kunnen betekenen.”

Driehonderd liedjes

Dat dat 'iets' zo groot zou worden kon hij toen nog niet bevroeden. Zo was hij bij alle auditierondes actief. „Van de ongeveer 250 kandidaten die een gooi hebben gedaan naar een rol, hebben we er 125 laten komen die allemaal één of twee liedjes hebben mogen voorzingen. Waarna er een eerste schifting werd gemaakt, toen een tweede en uiteindelijk de derde, definitieve keuze werd gemaakt. Ik denk dat

ik al met al zo'n driehonderd liedjes op piano heb mogen begeleiden.”

Daarvoor had hij al, toen bekend werd dat de muziek van band gecue'd zou worden, op eigen verzoek een dagje meegelopen bij *The Sound of Music* in het Parkstad Limburg Theater. Waar hij Nandi van Beurden, William Spaaij en Saskia Schäfer aan het werk zag, die nu respectievelijk Miete van der Schoor, kapelaan Lumens en Vrouw Bonte spelen. „Dat wist ik toen nog niet. Maar na die avond was ik om. Dat heb ik bij thuiskomst ook tegen mijn partner Laura gezegd: ik wist niet dat dat cueën zo leuk was. Want het lijkt eenvoudig, maar je moet voortdurend alert zijn om geen ongewenste witjes (pauzes) te laten vallen.”

Op verzoek op bezeug

Ja zeggen tegen de rol van muzikaal leider, betekende echter ook dat hij alle andere werkzaamheden een half jaar moest opschorten: het begeleiden van individuele artiesten, zijn werkzaamheden als pr-medewerker op het Sophianum in Gulpen en alle losse projecten zoals de live-uitvoering van zijn programma *Op verzoek op bezeug* bij fanfares en harmonieën. „Een spin-off van mijn tv-programma bij *LI*. Van die uitvoeringen met blaasorkesten heb ik er inmiddels tien achter de rug en nog vijftien op de agenda staan.” Van december tot nu heeft hij uitvoerig overleg gevoerd met componist Ad van Dijk en arrangeur Marco Braam. „Die eerste

Rob Mennen uit Berg en Terblijt is muzikaal leider van 'Dagboek van een Herdershond'. FOTO'S JOHANNES TIMMERMANS

weken in de Bordenhal van Toneelgroep Maastricht waren we zeven dagen per week met *Dagboek van een Herdershond* in de weer, maar pas echt pittig waren de montageweken in het MECC, waar zingen, acteren en dansen samengesmeed werden met video, geluid en licht. 's Ochtends om 11 uur verzamelen en als de cast dan om tien uur 's avonds naar huis gingen, hadden wij nog een productievergadering.” Met een knipoog: „Waarbij we het afzakker-tje voor het gemak maar even vergeten.”

Spektakelmusical

Een andere niet onbelangrijke taak is het begeleiden van de harmonie- en fanfareorkesten die aan de spektakelmusical meewerken. Zeventien in totaal. Alleen de kennismaking al kostte hem evenzovele avonden. „Ik denk dat ze het ook best wel zonder mij af zouden kunnen, maar denk dat het toch wel fijn is dat ze een aanspreekpunt hebben. Vergeet niet dat het amateurs zijn en het niet niks is om vanuit de backstage in het donker een processie te lopen en een muziekstuk met vijf of zes kruisen te spelen. Vandaar dat ik ook tijdens de voorstelling mijn werkplek even verlaat om als tambour-maitre voor ze uit te lopen. Want repeteren in tl-licht zonder publiek en acteurs is heel wat anders dan tijdens een voorstelling in het donker.” Het maakt zijn werk nog uitdagender: „Vandaar dat ik ook in een

donker kostuum aan het werk ben. Als ik naar de backstage ren, moet ik niet vergeten een ouderwetse bril en gleufhoed op te zetten en als ik de zaal weer verlaat, heb ik welgeteld acht seconden om via de coulissen weer op mijn werkplek te komen en de volgende muzikale cue te starten. Het eerste repetitieweekend met zeven fanfares en harmonies had ik 25 kilometer op mijn stappenteller staan. In twee dagen tijd.”

Vader Piet

Alsof dat alles nog niet genoeg is, speelt hij ook nog eens zes deuntjes live. Vijf ongezien achter zijn keyboard en één *on stage* als organist in de kerk. Het brengt hem in gedachten terug naar zijn geboortedorp Neeritter, waar vader Piet dirigent was van gemengd koor De Grenszangers waar moeder José in zong. „Op twaalfjarige leeftijd zette pa me achter het orgel van de Lambertuskerk als opvolger van mijn tien jaar oudere broer Frits. Nu zit ik weer achter het orgel en dirigeer ik zelf een koor, maar dan in deze voorstelling. Het is alsof ik mijn jeugd herbeleef. Zeker als ik voor de harmonie of fanfare uit loop of het nieuw geschreven *Hoog aan de hemel* van Ad hoor. Exact een jaar nadat mijn vader is overleden. Alsof het zo moet zijn.”

“
Nu zit ik weer achter het orgel en dirigeer ik zelf een koor, maar dan in deze voorstelling. Het is alsof ik mijn jeugd herbeleef.

Rob Mennen